

1842.

7. *Писмо Бугарских урођеника Цветка Голубовића и Стојана Вучковића из Алексинца од 30 Априла 1842 године.*

Не пропуштам прилику а да ваше високородије не известим, како су Албанци убили једнога човека у селу Прилепцу, и како брат пашин Сулејманбеј, пошто је саградио кућу муком сиротиње, тражио је у селу Коноплици од Јове Грговића 200 гроша, и кад он одговори да нема то га беј веже и изубија батином по леђа, после га остави везаног целу ноћ у затвору, изнудив најпосле од њега 200 гроша.

У селу Власотинци скупљачи харача угледају у једном дућану згодну девојку, ухвате је и хтели на силу да обрате у веру мухамедову. Али сељани нису то дали. Познати у селу Орашју пијаница Арнаут из пушака опали и сви се људи разбегну куд који по пољу, и кад у селу остану саму жене и деца, он нападне на једну девојчицу од 12 година и силује. Паша у Нишу узео је на одговор жену Косте Човка који је побегао у Србију, и кад му она одговори да је њен муж побегао од несносног насиља и угњетавања, онда паша заповеди да се баци у тавницу међу људима заједно с двоје мале деце.

Србија и Русија од кочине крајине до св. Андријевске скупштине. Написао **Нил Попов**. Свеска 4. Превели с руског **П. Срећковић**, **А. Васиљевић**, **Ж. Жујевић**, **А. Марјановић**. Београд, 1870, стр. 439.

1842.

8. *Писмо Бугарина Стојана Вучковића из Алексинца од 12 Маја 1842 г.*

Баш овог часа дознао сам да су Турци починили велика злочинства у округу Лесковачком, Нишком и Прокупском о чему вас извештавам именујући вам оне који су побијени и кривце њихове.